

8-10 jaar

Gesprek: Waarom vertelt Jezus dit verhaal? Waarom kijken de bazen van de tempel boos?

Spel: Zet een schaal met druiven of een bakje rozijnen op tafel. Om de beurt mogen de kinderen er één pakken.

Voordat ze hem opeten, vertellen ze over iets waar zij goed op kunnen passen.

Creatief: Zijn er dingen die niet van jou zijn, maar die je toch mag gebruiken? Maak daar een tekening van.

11-12 jaar

Gesprek: De bazen van de tempel kijken boos aan het eind van het verhaal. Wat zou Jezus met dit verhaal tegen hen hebben willen zeggen? Gebeurt het nu ook nog, dat mensen doen alsof iets van hen is?

Creatief: De aarde waarop we leven, is niet van ons. We mogen er wel op passen. Wat is daarvoor nodig? De kinderen maken in groepjes een grote poster of muurkrant met als thema: Zorg voor de aarde!

Vertelling 8-12 jaar

Een naar verhaal

Op een dag vertelt Jezus een verhaal. Het gaat over een man die een wijngaard aanlegt. Hij vraagt een paar oppassers om op zijn wijngaard te passen, omdat hij op reis gaat. De oppassers mogen een deel van de oogst houden. Een ander deel moeten ze aan de eigenaar geven, omdat het zijn wijngaard is.

‘Als de man een tijd op reis is’, vertelt Jezus, ‘breekt de tijd van de oogst aan. De man stuurt één van zijn knechten naar de wijngaard om het deel op te halen waar hij recht op heeft. Maar de oppassers willen het geld niet geven. Ze geven de knecht een pak slaag en sturen hem met lege handen weg. “Zeg maar tegen je baas dat de wijngaard nu van ons is!” roepen ze.

De eigenaar laat het er niet bij zitten. Hij stuurt een tweede knecht, maar daar gebeurt hetzelfde mee. Hij stuurt een derde, maar ook die krijgt een pak slaag en wordt de wijngaard uitgegoid. Wat moet de eigenaar nu doen? Hij neemt een moeilijke beslissing: hij stuurt zijn eigen zoon naar de wijngaard.

Als de oppassers de zoon aan zien komen, zeggen ze tegen elkaar: “Moet je kijken! De zoon van de baas. Als de baas doodgaat, is de wijngaard voor hem. Misschien is de baas al wel dood en komt zijn zoon daarom naar ons toe. Maar wacht eens...” De oppassers bedenken een verschrikkelijk plan. “Als we de zoon doden, is de wijngaard voor ons”, zeggen ze tegen elkaar. Ze doen wat ze gezegd hebben. Ze doden de zoon. Maar de eigenaar van de wijngaard is niet dood. Hij heeft alles gedaan om te krijgen waar hij recht op heeft. Hij heeft drie knechten gestuurd en zelfs zijn eigen zoon. Het enige dat hij nu nog kan doen, is zelf naar de wijngaard gaan. Met die foute oppassers kan hij niet verder. Hij moet andere mensen vinden die op zijn wijngaard kunnen passen.’

Als het verhaal uit is, is het even stil rondom Jezus. Dan zegt iemand: ‘Ik vind het een naar verhaal.’ Jezus knikt. ‘Het is ook een naar verhaal.’ Hij kijkt naar een groepje mannen dat ook staat te luisteren. Het zijn de bazen van de tempel in Jeruzalem. Nou ja, niet echt de bazen natuurlijk - eigenlijk is God de baas. Maar zij moeten voor God op de tempel passen.

‘Het is een naar verhaal’, zegt Jezus nog eens, terwijl hij de mannen blijft aankijken.

‘Het is heel erg, als mensen vergeten dat ze maar oppassers zijn. Als ze op een wijngaard moeten passen... of op een tempel, dat kan ook. Dan mogen ze nooit vergeten dat zij niet de eigenaars zijn. En het zou helemaal erg zijn, als ze de helpers van de eigenaar pijn doen. Of als ze zijn zoon dood zouden maken.’ Jezus kijkt nog steeds naar de mannen. Dan draait Hij zijn blik weg naar de grond. ‘Ja’, zegt hij zacht. ‘Dat zou echt verschrikkelijk zijn.’

De mannen zeggen niks terug, maar kijken kwaad naar Jezus. Dan gaan ze weg.

Mattijs Weegenaar